

REGELŐ.

Pesten csötörtökön január 16^{kán} 1840.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A' köszörületlen gyémánt.

(Folytatása.)

Két negyed mulva, hidegen mint télutói természet, gond nélkül mint a' maroccoi dey, sétált a' városligetben a' két barát; Dembinek köpenye alatt kard, övében pisztol.

A' távulban három négy alak tünedezett a' reggeli köd homályából; a' sárga ur jelt adott, 's a' két ellenrész egymás képebe bánult. — Cseri oldala mellett egy hosszú sovány ember állt: egy vén kard, elég goromba, elég vad; Gombási mellett egy másik, a' rejtvények bizonyos neme; arcza becsületesnek is, igaznak is illő; ajkain gunymosoly 's a' szánakozás bizonyos neme ült; szemei vad lángot, szelid meleget löveltek; mostani valóján bizonytalanság, határozatlanság ömlött-el; ez Gombási segédje, 's első szállalt-meg: hangja fenyegetőleg tréfás.

„Ön Mars jegye alatt születhetett — mondá Dembihez — vagy a' gunyisten volt kereszt-apja, hogy hibáit illy kettősen kell lerónia. Sok szerencsét uram a' viadalhoz! Kegyetek pedig, lelkemre mondom, aligha roszul nem számoltak. Ez ur olyan, mint a' testesült Hercules, 's szemei csörgő kigyóként bűvölnek. De a' dologhoz! — Cseri és Gombási urak megegyeztek abban, hogy egyikök elég ön helytelenségeit becsületharczban megbüntetni, ön vakaságát megvilágítani, vagy, ha úgy akarja, világát megvakítani; válasszon tehát közülök, mellyikkel vivja e' dicső harczt.”

„Egyikkel sem — felelé Dembi nyugodtan — de megjelentem, önöknek szemökbe mondani, nem tartom méltóknak, hogy kardom véroktól legyen festve.”

„Mennykő és villám — kiáltá Gombási — vivj vagy tüstént felnyársollak!”

Cseri földre veté szemüvegét, széttiprá — azután felszedé a' darabokat, zsebébe dugá, kezeit összetette, 's kihívólag nézett.

Dembi merően állt, mint vas, hidegen mint jég.

„Megijedt!” — sugá a' rejtvényes segéd.

A' társaság kaczagásra riadt.

„Nevessetek üres zsebeitek felett, ne rajtam; mert szép idő mulik-el, míg megtöltitek — kiáltá Dembi — 's kardját, melyet a' török háború óta alig használtak, kirántá. — Gombási fogá-fel a' csapást; a' viadal férfias tusa volt, 's Dembi soha sem hitte volna, hogy illy ügyes vivó. — Gombási a' halált ölelgette; az örökké valóságot, a' paradicsomot látta, 's zörögve hullott a' hattyú-pelyhes közanya ölére. — A' viadálnak vége volt. — Gombási sértetlen; mert Dembi damaszkja fél század óta köszörületlen volt, 's csak ütött, nem vágott.

Most Cseri lépett Dembi elébe. — „En engedek — dadogá — csak ismerje-el, hogy hibázott.“

„Mit? hibáztam? Higyje-el, soha sem hibáztam, csak midőn önt becsületes embernek képzeltem.“

Ez uj sértés volt, 's uj elégtételt kívánt; Cseri pisztolt húzott; mert kardjában Gombási esete óta nem bízott.

„Mit akar ön? — kiáltá Dembi — löni? — ha vivunk, én lövök előbb. De nézze ön e' feldobott főveget — 's az óngolyó ugyanazon pillanatban utat tört rajta keresztül magának. — No's uracskám! van-e még kedve löni?“ — Cseri szoborrá fagyott.

„Török és Tatar! — kiáltá ujjongatva a' talányos segéd — ez már lövés volt. — Nem jósolám-e, hogy nem bábjáték lesz; de hogy tarthat ön illy otromba kardot?“

„Ezzel hon kutyáimat szoktam verni, 's ma reggel gondolám, ismét hasznát veszem, tehát elhoztam!“

„„De hallgasson hát — czirógatá a' vig segéd — hallgasson mondom — 's jőjjön, igyunk barátságot. — Isten velek uraim! — máskor ismerjék-meg ezen urat, 's párviadalra ne hívják, mert Plutóhoz küldi!““

Egy óra múlva Zákó, Dembi, 's a' talányos segéd a' sasvendégglöben ebédeltek.

VIII.

Ugyan hinné-e valaki; hogy századunkban valakinek baja legyen a' lelkekkel? Pedig ugy van; szegény Dembi annak betege; 's most már ki mondja nekem, hogy a' középkor bigott, babonás volt? — Mikor Dembit Marczi vadász megtalálta, 's haza vitte — mondom azon időtájban — álmodott-e, vagy valósággal látott egy öreg uri embert, tisztos szakállal, szemrehányólag, komolyan, vagy gunnyal kevertt szánakozással integetőt. — Hallottatok-e valamit azon különcz urfíró, ki egy szép leányról álmodott, ál-mában vele megismerkedett, nőül vette, az alvás idejét mindig

nyugtalanul várta, mert regényét álmában folyrtatta, 's csak álmában volt boldog. — Az álomkép megbetegedék, 's az urfi is rosszul lett; 's midőn az álomkép meghalt, utána nem sokára az urfi is búcsút vett a' valóságos világtól. — Így vala Dembivel is. — Rég volt már, hogy meggyógyult; de a' tisztes öregnek képe, gunymosolyával, mindig előtte állt; örömeinek határt, kicsapongásainak korlátot szabott; alig volt Dembinek egy szabad gondolatja, melybe az öreg ur ne avatta volna magát. Ez boszontá Dembit; de ilyenkor a' rémkép megvetőleg, földre sujtó gunynyal tekintett reá, 's neki engedni kellett. — Ennél kellemetlenebb helyzetet lehet-e képzelni? Kell-e ott öröm, hol azt mérgesített kehelyben nyujtják? Édes-e ott az élet, hol nemcsak tetteink, hanem képzetünk szabadsága is békózva van? — Szegény Dembi érzé e' súlyt; nyögött minden kilátás nélkül a' segélyre; az utósó napi halmozott kalandok szinte meghomályosíták üldözője képét. Ma azonban a' csarnokon halad, melyre szobája nyílik; néz, megáll; ismét néz — 's szobája ajtajában egy alak áll, ugyan azon magasság, ugyan azon szakál, ugyan azon fekete öltöny, ugyan azon gunymosoly. — Vitézünk lépte fenn akadt; akaratlanul fordult vissza, 's ment. — Óráig futosta a' markolhatóvá fagyott levegőt; ismét visszatért, 's az alak a' csarnokon járt fel 's alá. — Ez nem lehetett rém-kép, ez valóság volt. — Sebesen haladt mellette Dembi, 's midőn ajtajából visszatekintett, azon tekintet, mely övével összeütközött, vért fagyasztott ereiben. Erőtlen, érzéketlenül rogyott egy nyugágyra; valóságos agykór lepte-meg; álmodott, félre beszélt, dühösködött.

Zákó nem távozott ágyától.

(Folytatása következik.)

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Rábaköz 's népe szokásai és divatjainak ismertetése.

(Folytatása.)

Ha ki a' fecske fészket leszurja vagy méhet megöl (ennek enyész-tét „halálnak“ mondják, 's minden más állatét döglés-nek), annak tehene véres tejet ad. — Hiedelmök szerint a' forgószeélben boszorkányok tánczolnak, 's ezek éjjéli tanyájaul a' sz. Gellért-hegyet tartják, hova kuruglyán (szénvonón), pemetén, vasvillán lovagolnak, hol lakmároznak, különféle alakot, macskáét, tyukét 's a' t. öltönek magukra, 's vendégségeiknél poharakul az állatok körmeit hasz-

nálják. — Melly asszony kevés tejről sok vajat gyűjt, boszorkány-nak tartják, mert a' kaput feji, 's innen a' sok vaj. — Kristóf imád-ságával keresztuton a' sátánt vélik előidézhetőnek (miután az idézni akaró három ujhoid-pénteken előbb meggyónt, három misét szolgál-tatott, maga körül szentelt krétával három várt ((kört)) vont) ki ne-kik tetszés szerinti mennyiségű kincset hozzon. — Babonák gyakor-latára az év kitünőbb napjai, ünnepei használatnak. Leginkább kitünő ezek közt karácson, midőn éjjeli mise alatt a' Luczaszék-re állván (mellyen Lucza-naptól Karácson estig minden nap kell vala-mit faragni, 's egészen elkészülnie csak karácson estéjén szabad), azt hiszik, hogy Ur-felmutatáskor egész falu boszorkányait meg-ismerhetni; mert ezek akkor az oltár felé mind háttal fordulvák. Karácson esti harangszó után a' fiatalság ostorral pattogat, lödöz 's a' t. Ugyan ezen éjszakán készítik a' vöröshagyma-kalendariumot is. Egy nagy, ép fej vöröshagymát t. i. közepén kétfelé szelvé-n, leveleit szétszedik 's tizenkettőt kiválasztván, sorba rakják, 's mindegyikébe sót tesznek. Természetes, hogy mindegyik egy-egy hónap nevét kapja. Karácson napján korán reggel megvizsgáltván a' hagyma-levelek, mellyekben a' só elolvadt, annak hónapja ned-ves; mellyben száraz maradt, annak hónapja száraz leend.

Imádságos könyveik: a' leányoknál „rózsás kert; arany kules“; a' korosb asszonyoknál Pongrácz Eszter nagy negyedré-tű könyve, vagy „arany korona.“ A' legénységnél „jó nap“ 's másféle. Házi vagy kézi könyveik; a' vallást illetők: „katechismus; Hübner his-tóriája“ 's „kis biblia;“ kézik a' „csizio; kis tükör; hárm-as his-toria.“ Literaturájok: „Argirus királyfi és tündér Ilona; Stifrid és Brunszvik; Poena, a' disznó fejű hercegnő; Toldi Miklós; Angyal Bandi; Kádár históriája 's a' t. győri kalendarium, 's többeknél Trattner-Károlyi nemzeti kalendariuma.“

Miután ezeken is átestünk, tekintsünk lakásukba 's jellemökbe is.

Vallási buzgóságuk 's munkabani szorgalmuk is igen dicséretes; de sok helyütt a' rábaközi magát jól bíró nép jobban állna, ha szor-galma 's takarékosága nagyobb, 's mint látandjuk, fényüzése, pom-pázása kisebb volna.

Lakásaikat a' rábaköziek maguk készítik; falait tömésből, né-hol egy idő óta téglából is építik. Tömők mindenütt taláztatnak, szintén faragók is, kik a' gazdasági faszerszámokat elkészítik, de épület-fa faragására leghiresbek a' győrmegyei, kónyi szomszédok. Ha belépnének kegyes olvasóink a' rábaközi embernek elől sövény vagy deszka-kapus lakába, itt a' szobában, mi minden tehetősbnél kettő építtetik — egy kisebb, hol közönségesen a' család lakik, 's egy öreg (nagy) tisztábban tartva — legelőször a' czifra faragású

mestergerenda ötlenék szemeikbe, mellyen rendszerint olvashatnák az építés évszámát, 's az építtető és hölgyének nevét, ki a' házat építteté. Látnának ezenkívül egy szegletben (hova a' falon kétfelől czifra festett kék táblán, közép nagyságú 's jól magasan vágott ablakokon fényt öntenek a' nap sugarai) a' fal mellett két kék, vagy májszinre festett hosszú, virágos hátú padot, 's előttük egy tölgyfasztalt. E' szögletben, hol az asztal áll, a' falon különféle szenteknek számos, kisebb nagyobb tükörképei, középen igen gyakran az Ur vacsorájának rajzolata, 's egy tükör függenek. Legfelül a' falon egy hosszú fogas polczon a' pápai gyárból fehér talakat, tányérokat, fölaggatott bokálakat (fogantyús fehér pohárkákat) 's a' polcz végén rendszerint az ajtó fölött egy széles sávolyos kendőt, a' második számára oda akasztva, szemlélhetni. A' szoba egyik oldalán van közönségesen egy festett ajtó, falba vágott üresség (vakablak), hova holmi (kaczat) kelyesztetik. A' két három, párnákkal, dunnákkal magasan fölrakott, tarka takarókkal fődözött fekete, jelesb ünnepekre fénymázolt (gefirnisst) ágyak közül az egyik rendszerint födeles, melly az érkezett vendégnek szokott fölbontatni. Legalább egy tulipános almáriomnak, 's egy két tulipános ládának is hely engedtetik; sőt szaporodván a' fiaiknak megházassultával egy háznál a' menyecskék, a' szerint szaporodnak e' szobákban a' tulipános almáriomok is. Az ágyak előtt mindig, néha finomabb munkálatú, székek állnak. Egyébiránt lakásaikat tisztán tartják; az asszonyok gyakran a' szobát, konyhát, kamarát mészszel, alól vizben vegyített szénporral tevéen vonást, az istállókat 's épület többi részét sárga földdel kenik-be. A' ház tisztaságára igen gondos házi asszonyt gyakran, ha a' vendég véletlen érkezett, az egyébiránt tiszta szobában is, az ajtó körül láthatni söpörgetve.

(Folytatása következik.)

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Emberszörny. — Osardeaux mellett, Blaie-ben, egy fiatal menyecske három fejű gyermeket szült. A' fejeknek mindenike más meg más kifejező vonalmakkal bir; egyik az atyához, másik az anyához; harmadik a' nagytya bátyjához hasonlít. Az elsőnek fekete, másodiknak szőke, harmadiknak sötét veres haja van. Így mondják legalább a' francia hírlapok; higye, ki akarja.

Az állatszelistítés titka, ugy látszik, felfedeztetett. Mondják, hogy az egy sebészi műtételben áll, melly a' hátgerincz oszlopát érinti, 's egészen a' hátgerincz velejeig terjed. Az állat idegei elerőtlenülnek; a' hátgerincz 's hátulsó lábak egészen elgyengülnek, 's az állatok természeti erejéből mi sem marad fenn, mint fenyegető tekintetök. Csakugyan sokan azon

tapasztalásukat bizonyítják, hogy Amburgh és Carter (hires vadállat szelidítők) állatjaik minduntalan összerogynak, 's ha nem feküsznek, mindenkor valamelly támaszpontot keresnek, mellyhez dülhessenek. Illyetén operatiót ez állatokon mindig kora fiatalságukban kell végbe vinni; de azok sokáig soha nem élnek. — E' véleményt minap Parisban az ottani leghíresebb orvosoknak egyike jelenté ki nyilvános helyen.

KÜLÖNFÉLE.

T r é f a f ü z é r *)

A' könyvek.

Irnedv az ötödik elem, és sajtó a' gondolatok álgyutelepe. Még az égen is van egy könyvnyomó műhely: az égöv közepén, a' kutya, bárány és evet között. Kár! hogy ama könyvekben a' természet könyve, Isten és erényről megfélekedtek, és — mi szintén rossz — hogy régi könyvek okai a' sok új keletkezésének. A' könyvekkel úgy vagyunk, mint a' tüzzel: kinek nincs, a' szomszédától visz; mert a' tűz mindnyájuké, mint a' víz.

A' könyveknek nincs többé száma, és a' könyv valóságos merészlet, miként azt már don Quixotte is elismeré; mert a' lehetlenségek legnagyobbika olly könyvet írni, melly — mindennek tessék. Faust találmánya, a' nyomtatás, által csak azzá lettek a' könyvek, mik különben is, és — azért ragadál el őt a' sátán.

Könyvek a' világ legkülönösebb portékái. Ezeket hozzá nem értő emberek nyomják; még kevésbbé értő emberek árulják — noha korunkban sok könyvárus és kiadó magát tanult embernek hiszi, mivel folyvást tudósokkal és könyvekkel bajlódik — ugyan olyanok kötik és nyirbálják, a' legkevésbbé értők pedig bírálják; mi több, azt állítják, hogy sokan írnak könyvet a' nélkül, hogy ahhoz valamit értenének. 'S miután e' holmik olly sok értetlen kézen átvándoroltak, megtépve, mocskosan végre az antiquarius bolijába kerülnek, ki azokat font számra veszi, és gyakran a' szokott ár tizedeért. A' leghíresebb könyvek száz év múlva 's akkor is csak úgy nevezett könyvférgek-től olvastatnak, vagy pedig sajtó alá és fidi bus-nak használtatnak.

Van mindazáltal könyvdús időkben is ember, ki a' könyveket nem csupán futólag hanem figyelemmel és szórul szóra olvassa: 's az — a' betűszedő, minthogy azt tennie ex officio kell. A' nyomtatásban valami saját búvniuk kell rejtezni, melly még az ördögös Faustidejéből maradt fenn; különben a' hirlapokban olly gyakran olvasható halálozásijelentéseken, mellyek a' szerző elméjének erőtetését homlokukon viselik, 's az „ipse feci“ hízlegést minden betűben kitüntetik, nem izzadnának olly vérig.

Ezen régi axioma: „egy nagy könyv nagy rossz“, csak egyről szól: most így lehet mondani: „könyvek sokasága a' rossznak sokasága“. Egy szerző, ki művét először látja nyomtatásban, jobban örül az új ruhát kapó gyermeknél.

Gyakran egy könyv, az ifjúnak kezeibe eseményesen jutó, határozza meg annak élete vagy literaturai pályáját. A' könyvek hasonlóak a' némbor szivhez: minél mélyebben pillantunk beléjük, annál messzebb tévedünk a' homály tömkelegébe; ezélszerűleg, mértékkel használva pedig annál derültebb kedélyű 's használhatóbb embert csinálunk belőlünk.

*) J a v i t á s. Múlt számunkban a' hibásan nyomott „Alom“ helyett olvastassék „Álom.“

A' könyvektől mámost kapunk, melyből nem mindig józanodunk-ki, mint Petronius rhetor, ki annyira jutott, hogy saját háza után is tudakozódnia kellett.

Némelyek annyira megtömők idegen vendégek, értsd, eszméikkel könyveiket, hogy saját gondolataik egészen kiszorulnak azokból, vagy használva is hatástalanokká lesznek.

Könyvek olyanok mint az emberek: jók és rosza; csak azon különbséggel, hogy a' valódi jó könyv, néha igen is ritka madár.

Németből

KLESTINSZKY LÁSZLÓ.

Franczia nők a' déli tartományokban. — De Blagueae d' Et-rangues leveléből de Blamont-Chauvry hercegnőhöz. Madame! még most sem értem Milanóba! bár mit irjanak rólam a' hirlapok. Egy haszonkémelő kereskedő előtt talán kellemes, ha villám-sebességgel országokat átrepülhet; de nem így a' romanticus író előtt, kinek egy fő feladata, utazásakor kémlelni, 's minden legesekélyebb tárgyat figyelmes vizsgálat alá venni; annál inkább, hol a' teremtés remekeit vettük vizsgálatunk tárgyaul. Én is tehát, itt franczia hon dél részeiben, az analysis telescopjat előveszem, 's annak achromatikai üvegeit a' legfinomabb batiszt kendővel, melynek himzett szegleteiben egy 38 éves vicomtesse czímjei egész heraldikai pontossággal kivarva édeskednek, megtörülven azt, a' déli tartományok hölgyein keresztül vonva, imígy adom elő vizsgáladásom eredményét

Hígyje-el Madame! minél inkább távozám Paristól, annál inkább erősödém a' franczia tartománybeli nőkről már az előtt felfogott véleményemben, 's bátran kimondom bár ki előtt is: hogy csak Parisban, Faubourg St. Germaineben, található az igazi női szépség.

Mindazáltal megpróbálom e' levelemben déli tartományaink nőit leírni. Legelőször a' Lyoniakat. Imeképök: alacson nők, halvány sárgás arczezal; szemök olly különös kék színű, mely a' chinai porcellan kékjébe átvegyül, vagy hollőfeketék, vagy olly zöldek (?), mily zölddel a' tavasz a' fácskák ágait teríti. Orruk piczike, haragos orr. Arczvonásaik ollymit sem jelentök, hogy könnyen észrevehető, m'képp' a' tajtékzó Rhone nem zajog szívökben. Elterült növésök iparkodó életmódra mutat. Egész öltözetük selyemből készült. Nincs lyoni nő, ki annyit érne, mint öltözete; kivált jelenleg, midőn aziszonyú kiterjedésű váll-ujjak, 's nagy körű asszonyi ruhák divat rendén vannak, melyeknek előállítására több anyag kívántatik, mint a' boldog emlékezetű exgigotokra. Lábaik nem hasonlatlanok a' keszeg halhoz; de e' helytelen mivoltuknak inkább a' roszt utszai kövezetben, mint természet mostohaságában lelmi-fel okát. Midőn a' lyoni nőket már megtekintettem, vágyom mind inkább nevededett a' jobban délnek fekvő tartományok nőit is szemügyre venni. Elutaztam Marseillebe, 's így az asszonyi szépség physiologiája kedvéért egy kis kerülést nem sajnáltam. Rendre megtekintém a' katholikus Viennet, Monteliamazt, Oranget, e' régi romai denevér-fészket, Avignon, a' pápák hajdani kisszerű lakhelyüket, 's végre Aix városkát, mely egy igazi földfeletti Herculanium. De kérem engedjen, Madame tovább sietnem; mert mind ezen előszámlált városokban nincsenek nők!

De Marseilleban, ott bőségben vannak! Így biztatnak: „ott látandja ön az igazi görög szépséget“. — „Hol az a' magasaltt görög szépség?“ kérdém midőn a' Courson végig sétáltam. „Nézzen ön a' Canabiere felé“ lön válasza egy virágáruló leánykának. — „Tekintse meg a' Beau-veau utszát“ javaslá egy illatárus. — „S hol a' görög idom?“ kérdém, midőn a' kijelölt Beau-

veau utszába értem.“ A’ „Place de la Comedie-n“ minden utsza ablakain! felett egy vámszedő tiszt, ki a’ „Café americain“ előtt cigáróját egész kényelemmel szívá.

O görög idom! mint rágalmaznak téged! a’ marseillei nők éppen semmi idom alá tartozandók.

A’ marseillei nő mozaik vegyületű, kiben minden déli tartományi nő vonásából valamicske össze van rakva. Tartományi szemeket hasonlítva, a’ marseillei nőknek ugyan szép szemök van, de ez mind az mi, rajtok szép. Lényegileg hiányolják mind azon jelességeit a’ szépség ideáljának, mellyek a’ női szépség poesisát teszik. Lábaik szerfelett kicsinyek; én egy marseillei nőnek czipőjét kesztyűm hüvelyébe dugám-el, ’s mégis a’ czipő birtokosnéja csak egy marseillei kalmár-nő vala. Általában egy marseillei nő könnyen lábvizet vehetne egy bretagnei asszony gyűszűjében. Ezt tartománybeli nőinkről, most ’s a’t.

Franziából

K-r J.

Uj évi kíváнат. — B . . . uraságnál szolgálatban levén, hogy már fájdalom! a’ divatból számkivetésbe készülő uj évi köszöntésemet kötelességem szerint teljesítsem, tisztelt uraságomhoz hemenvén, őszintelékekkel csak ezt mondám: „Nagyságos uram! ez ujonta beállott esztendőben az ur Isten tovább éltesse, mint az elmúltban!“ — ’S im! mi lett egyszerű kíváнатomnak következése? — Több hírlapban, ’s más kiadott mulatságos történetekben a’ nevetség és guny tárgyává tétettem-ki; — mintha egy évben nem lehetne tovább élni, mint a’ másban. — Egész tisztelettel kérem azért a’ Regélőnek t. cz. szerkesztőjét, hogy ön mentégemre ’s gunyolóm megczáfolására, méltóztassék a’ nagy érdemű közönségnek becses hírlapjában értéére adni, hogy ezen 1840-dik évben is többet élünk egy nappal, mint a’ múlt 1839-ikben — és így én jól köszöntöttem. — Sapienti satis!

Miként utazik a’ chinai császár? A’ nap fia, (miként császárjokat a’ chinák nevezik) ha utra indul valamelyik mulató kastélya felé, közönségesen igen nagy kísérettel szokott menni. A’ vonalt 60—80 poroszló vezeti, kik röfös hosszú korbácsaikkal az ablakon kinéző kandik fejére kopogatnak, minthogy a’ császárt minden időben látni nem szabad. Ezek nyomában a’ testőrség, fejeér ’s fekete rabszolgák, udvari eselédek, apródok, országnagyok, a’ Mandarinok rangjelcük szerint pávatollaikkal, császári hercegek, ’s végre fedett diszkocsiban a’ császár, lépdelnek. Kocsi után a’ konyhai személyzet, lovászok, egy esapat lovasság ’s ismét 60—80 korbácsos poroszló, ballagnak.

Vigasztalás szépeinknek. Valamelly statisztikus felszámoló, hogy midőn leány 15, akkor fiú mindig 16 születik. Keleten, hol egy férjnek több neje van, leány születik több, a’ miveltebb nyugoton pedig, hol a’ férj csak egy nőt tarthat, férfji. Ez minden esetre vigasztalás szépeinknek.

Figyelmeztetés Regélőnk számaiból ez év elejétől fogva kijött teljes példányokat még meg lehet rendelni, mire e’ lapok t. cz. pártfogóit, kik az előfizetéssel megkéstek, figyelmeztetni kötelességünknek tartjuk.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson, Dencs-ház, 86-diksz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.